63ste Jaargang No. 5266 DAGBLAD Zaterdag 15 November 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Onrust in Frankrijk en Italie duurt voort

Verdeling Palestina wordt verlaat

Onprettinge houding tussen Santo Domingo en Venezuela

DE QUAESTIE DALTON

Attlee en zijn voornaamste ministers kwamen bijeen in Downingstreet 10 om de crisis te bespreken, die ontstaan is door het aftreden van de Kanselier van de Schatkist Hugh Dalton om een begrotinslek en de aanval, die de conservatieven naar aanleiding hiervan lanceerden. Hoge regeringsambtenaren geven toe, dat de zaak Dalton een ernstige slag is voor het prestige van de Labourregering.

De man zeide, dat de regering zich niet zal verzetten tegen een gecombineerde conservatieve en liberale motie om een onderzoek in te stellen door een bijzonder comité van het Parlement. Het verslag van dit comité zal de oppositie een gelegenheid verschaffen om tijdens een debat in het Lagerhuis om al haar wapenen op het kabinet te richten en wellicht zal er de vertrouwensquaestie gesteld worden.

HIROHITO BEZOEKT MACARTHUR.

Keizer Hirohito bracht een bezoek aan generaal MacArthur voor de vijfde keer sedert de bezetting. Zij voerden bijna twee uren lang een bespreking op de ambassade der Verenigde Staten over zaken, die een secretaris van MacArthur routinewerk noemde. Onbevestigde berichten zeiden, dat er gesproken werd over het Japanse vredesverdrag en over het vertrek van MacArthur naar de Verenigde Staten om candidaat voor het presidentschap te worden, alsmede over de moeilijke Japanse economie.

John Foster Dulles, lid van de delegatie der Verenigde Staten in de Uno, vroeg voor een Driemogendheden verdrag om de ontwapening te garanderen als de vier Grote Mogendheden geen overeenkomst te Londen kunnen bereiken. Hij zeide tot het comité van de Senaat voor Buitenlandse Zaken, dat zulk een overeenkomst tussen de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk zo ver zal gaan, dat er de verzekering heerst, dat vrees niet de oorzaak is van het na-oorlogse Europa. Een verdrag met lange termijn tussen de drie Westerse Mogendheden en Rusland was reeds in Januari 1945 voorgesteld, maar ongelukkigerwijze is zo'n verdrag nog niet gemaakt. Het idee was reeds aangenomen door de regering der USA. maar het tijdige ogenblik is voorbijgegaan. De Russische en Noordamerikaanse betrekkingen zijn tot zulk een punt verslechterd, dat Russische oppositie onvermijdbaar was. Ik hoop, aldus Dulles, dat op de komende bijeenkomst van de Raad der ministers van Buitenlandse Zaken te Londen hierover iets gedaan zal worden. Het is verkiezelijk, dat een overeenkomst wordt getroffen op een basis van de vier Mogendheden, maar als dat onmogelijk is dan maar op de basis van de drie Westerse Mogendheden.

SANTO DOMINGO — VENEZUELA.

De Venezolaanse Ambassadeur Gonzalo Carnevali zeide, dat de berichten over een nieuwe expeditiemacht, die in Venezuela georganiseerd zou worden tegen de Dominicaanse Republiek, de minste grond van waarheid mist. De Dominicaanse Ambassade zeide gisteren te Washington dat de nieuwe strijdmacht georganiseerd wordt in het schiereiland Paraguana in de Staat Falcon van Venezuela door de leiders van een andere expeditie, die zes weken geleden in Cuba ontdekt werd.

Dit is niet de eerste keer, dat de ambassade van de Republiek Santo Domingo in Washington wijst op een beweging in Venezuela om zich te bemoeien met de Dominicaanse zaken.

In Caracas schrijft het semi-officiële blad „El Pais", dat de regering van de Dominicaanse Republiek wapenen en amunitie krijgt van de Venezolaanse ballingen, die samenspannen tegen de regering van Romulo Betancourt. De beschuldiging werd gemaakt in verbinding met de beschuldigingen van de ambassade der Dominicaanse Republiek te Washington, dat de invasie van het eiland wordt voorbereid op Venezolaanse bodem. Venezuela en de Dominicaanse Republiek onderhouden sedert de regering van Betancourt geen diplomatieke betrekkingen. De regering van Betancourt nam het initiatief door noch van Spanje noch aan Santo Domingo erkenning te vragen. 'El Pais' zeide, dat de verbindingen verbroken werden, omdat het ministerie van Buitenlandse Zaken overwoog, dat een fatsoenlijke democratische regering niet in staat is vriendschapsbanden te onderhouden met een regering, die een schande is voor Amerika. Ondanks dat echter voegde 'El Pais' er aan toe, dat Venezuela noch met geld noch met geld of wapenen de vijanden van de Dominikaanse regering steunde. Wij beloofden mede te werken aan het handhaven van de vrede in Amerika en wij kunnen geen burgeroorlog bij een buitenlandse Mogendheid opwekken ondanks de sympathie, die wij voelen voor de democratische oppositie in de Dominikaanse Republiek. De ochtendbladen minachtten de Dominikaanse beschuldigingen met zulke koppen als de tyran Trujullo zaait alarm.

COMMUNISTEN TEGEN RAMADIER.

De Franse communistische partij verklaarde oorlog aan de politiek van Ramadier om de prijzen der spoorreizen, van gas en electriciteit te verhogen om daarmede de subsidies te betalen aan de genationaliseerde steenkoolindustrie. Het communiqué dat gistermorgen vroeg na een lange bijeenkomst van het politieke bureau van de partij werd uitgegeven, zeide, dat de communisten alles zullen doen om het succes van de actie der volksmassa tegen de hoge prijzen te verzekeren. Dit besluit van de partij werd nog geruggesteund door het Parijse comité van de partij, die de hongerpolitiek van de regering Ramadier verwierp en op alle Parijzenaars een beroep deed om de nieuwe hongerdecreten van de regering, die gisteren werden bekend gemaakt, te bestrijden.

De prijzen van gas en electriciteit werden verhoogd met 45%, de prijzen van trein- en metroritten met 25%, omdat de opheffing van de subsidies aan de steenkoolindustrie gepaard ging met een verhoging van meer dan 1000 franks in de steenkoolprijzen.

Het communiqué begon als volgt: de regering van Ramadier heeft zo juist op bevel van de Noordamerikaanse kapitalisten een werkelijke slag toegebracht aan het volk van Parijs. Het comité zeide, dat de actie der verbruikers de actieve steun heeft van de arbeiders bij het vervoerswezen en in de gas- en electriciteitsindustrie. Het is niet duidelijk of deze verklaring een afschaduwing is van meer stakingen, die het leven van de coalitieregering Ramadier geplaagd hebben.

OVER DE GRAANPRIJS VAN ARGENTINIË.

He pro-regeringsnieuwsblad „Democracia" nam de strijd op tegen de verklaring van de Noordamerikaanse Secretaris van Handel Harriman, die Argentinië ervan beschuldigd had zeer hoge prijzen te eisen voor zijn graai. Het blad voegde eraan toe, dat de mening van Harriman niet gedeeld werd door Frankrijk, Italië, Vaticaanstad, Griekenland, Finland en andere door de oorlog getroffen landen, wiens leed verzacht werd door Argentinië's graan, dat uit edelmoedigheid werd gegeven.

Het „Democracia" schreef: „Het schijnt dat Harriman plotseling met grote voorzichigheid gaat spreken, een tactiek dat door vele Noordamerikaanse functionnarissen gebruikt wordt, maar zijn onbeleefdheid bij het spreken mag hem niet leiden tot het ontduiken van de waarheid."

Het blad voegde eraan toe, dat Argentinië zijn graan verkocht tegen een prijs waardoor zijn volk een behoorlijk bestaan had. Dit immers werd ook door Amerika gedaan met zijn industrie-producten en Argentinië had er nooit aan gedacht om Amerika hiervoor te beschuldigen.

Harriman had gezegd, dat Argentinië een wereldtoestand exploiteerde door zijn graan tegen een hoge prijs et verkopen. Handelsbronnen berichtten, dat de hoogste prijs, die Argentinië gevraagd had voor zijn graan 4 dollar en 2 centen per buskel bedroeg.

VERDELING PALESTINA.

De mogelijkheid kwam naar voren, dat de voorgestelde verdeling van Palestina in een souvereine Arabische en Joodse Staat vertraagd zal worden tot October 1948. Deze toestand is ontstaan als gevolg van de Britse verklaring, dat de Britse troepen niet uit het Heilig Land konden zijn teruggeroepen voor 1 Augustus. Volgens het compromisplan van de Verenigde Staten en Rusland over de verdeling van Palestina zouden de Britten hun mandaat over Palestina op 1 Mei neerleggen en de onafhankelijkheid der beide Staten zou dan op 1 Juli een feit worden. Na de verklaring van Engeland over de terugtrekking der Britse troepen werd voorgesteld de data te verzetten.

106 JAAR OUD.

De Zeereerwaarde Heer Sewell Olders, bedienaar van de Anglikaanse Kerk stierf in een Verplegingshuis in de leeftijd van 106 jaar. Hij zeide, dat het schrijven hem jong hield meer dan het feit, dat hij niet rookte.

Hij dronk echter en zeide, dat hij dacht, dat likeur een geschenk Gods is voor de mensen, maar hij voegde er aan toe, dat men er niet teveel van moet gebruiken.

NOBELPRIJZEN IN ENGELAND.

De Nobelprijs voor Natuurkunde is toegekend aan **Sir Edward Victor Appleton** te Londen, voor zijn onderzoekingen betreffende de atmosfeer.

Sir Robert Robinson, professor te Oxford en voorzitter van de Royal Society, won de Nobelprijs voor de Chemie. Hij deed onderzoekingen betreffende het biologisch belang van de planraardige stoffen.

PRINS BERNHARD GOED GESLAAGD.

Prins Bernhard is „goed" geslaagd (gemiddeld 6? — Red.) voor het examen vliegbrevet A, waardoor hij thans bevoegd is een Dakota blind te besturen. De Regentes Prinses Juliana was aanwezig op het vliegveld tijdens de proefvlucht.

DUITSESPIONNAGE?

Volgens het New Yorks blad „France Amerique" was de brand, welke in 1942 het reusachtige Franse maischip „Normandie" te New York vernield had, een werk van de Duitse spionnage. Men vermoedt, dat de verdachte spion inmiddels in Duitsland is vermoord.

ZAL MINISTER SCHAGEN VAN LEEUWEN AFTREDEN?

Minister President Beel kondigde gisteren aan, dat de Marine Minister Julius Schagen van Leeuwen van plan is af te tred . Beel gaf echter geen reden op van Schagens besluit, daar Schagens aftredensbesluit nog niet aanvaard is. Over het algemeen wordt aangenomen, dat hij het oneens is met het regeringsbeleid.

het nieuws van vandaag

In verschillende Italiaanse steden duurt de onrust voort. De communisten hebben hun ongenoegen over hun uitdrijving uit de regering omgevormd in een directe aanval op de neofascistische delen van uiterst rechts, zoals zij dat noemen. In Rome poogden de linkse leiders een nieuw front te vormen tegen de Christelijk-Democratische regering van minister-president DeGasperi. In de Algemene Vergadering spraken zowel de rechtsen als de linksen hun ongenoegen uit over de regering. Rechts vond de leiding te slap en links beweerde, dat de gelegenheid wordt gegeven aan het fascisme om er weer boven op te komen. De huidige leiders in Frankrijk en Italië hebben het voorzeker niet gemakkelijk. Wat ze ook doen, het is altijd verkeerd of aan de ene kant of aan de andere kant. De minister-presidenten zijn balanceurs geworden op het slappe koord en de toeschouwers maken het moeilijker door geregeld aan het koord te trekken en met stenen te gooien. De heren verdienen hun broodje niet gemakkelijk dezer dagen.

Ook Attlee heeft het niet gemakkelijk. Het begrotingslek, dat het heengaan van Dalton veroorzaakte, is een ernstige slag voor de Labourregering, die toch al snel in populariteit achteruit ging. Er zal een bijzonder comité in het Lagerhuis gevormd worden, die de quaestie Dalton grondig zal onderzoeken en de regering kan er zeker van zijn, dat de conservatieven er alles uit zullen halen, wat er in zit.

Maar meer dan met de kabinetsmoeilijkheden houden de Engelsen zich bezig met het huwelijk van prinses Elisabeth en Philip Mountbatten, dat Donderdag as. zal plaats vinden. Vandaag mochten de journalisten de officiële huwelijkstaart zien, die 500 pond weegt en negen voet hoog is. De hoofd confectiebakker heeft het geval zelf in elkaar gedraaid en hij was er 5½ week zoet mede. Alleen om het spul te bakken was hij 10 uren in de weer. Op de taart komen verschillende afbeeldingen voor van gebeurtenissen uit het leven der beide vorstelijke personen. Alhoewel de journalisten er naar mochten kijken, kregen zij er niets van te proeven en zelfs het geheim van de samenstelling werd niet prijsgegeven, zodat de moeders de vrouwen het niet kunnen nabakken.

De Londense dierentuin stuurde een stelletje beestjes naar de dierentuin te Moskou. De Moskouers krijgen morgen de kans om nieuwe apen, kakatoes en slangen te zien. Binnenkort zullen nog meer apen gestuurd worden. Stalin zoekt het in de apen voor zijn volk.

Uit Tokio wordt over de wereld geseind, dat Zijne Keizerlijke Majesteit Hirohito in het bezit is van vijf ochtendjassen, 23 fantasiepakken, 16 overjassen, vier uniformen, twee Japanse kledijen, twee galacostuums, twee avondcostuums en zes huisjasjes. Zijn gemalin heeft slechts drie huisjaponnen en 19 gewone costuums voor huis, tuin en keuken. Zij heeft nog 30 japonnen van buitenlands maaksel, 30 japonnen van Japanse stijl en 15 overjassen. Over de kinderen wordt niets gezegd. Ook het ondergoed werd niet aan de wereld openbaar gemaakt. Of de keizer zwemt is niet duidelijk, want een zwembroek werd niet opgegeven.

Samenwerking in Saten

Met een meerderheid van slechts één enkele stem is in de jongstleden gehouden statenvergadering het voorstel om op Curaçao te komen tot een opvoedingsgesticht voor de criminele jeugd aangenomen en er is alle reden om zich hierover te verblijden. Wellicht dat de oppervlakkige lezer uit de uitslag conclusies zou kunnen trekken, dat de urgentie van een dergelijk instituut niet door alle leden werd gezien, de vijf tegensemmers zouden hem maar al te gemakkelijk in die waan kunnen doen verkeren. Inderdaad, wij geven toe dat er geen grote meerderheid geweest is, maar de conclusie, dat de belangrijkheid van een dergelijk gesticht niet algemeen gedeeld werd, is even voorbarig als onjuist.

Daarvoor waren de cijfers, die mr. J. J. A. Ellis prijs gaf, van eene te openhartige duidelijkheid. Er valt daarbij op te merken, dat de criminaliteit onder de jeugd in het bijzonder, gigantische afmetingen begint aan te nemen, het was een elegie, die zeker niet mis te verstaan was.

Maar hoe is dan het aantal tegenstemmers te verklaren, wijl zij toch evenzeer van de noodzakelijkheid van een ingrijpen van hogerhand overtuigd waren? Men redeneerde, dat, indien er sprake was van een gouvernementsinstelling, dan dient deze inrichting ook neutraal te zijn, niet in acht neming van de clausule, dat delinquenten van iedere gezindte in aanmerking konden komen voor opname in bedoeld verbeteringsgesticht. De verzekeringen, die van de zijde van het landsbestuur gegeven werden dat de inrichting onder de supervisie van het gouvernement kwam te staan, vermochten niet, de eenmaal ingenomen standpunten te laten varen.

Pijnlijk was het, dat bij de discussies is gebleken, dat op de allereerste plaats vooral de vraag, wie de topleiding van de nieuw op te richten inrichting zou vormen, domineerde en niet gedacht werd aan het noemeloos leed, dat geleden werd onder de jeugd.

Wij behoeven er heus niet de klemtoon op te leggen, maar met de criminaliteit is het nu eenmaal zo gesteld, dat zij in haar nasleep voortdurend nieuwe verkeerde daden baart en talrijke slachtoffers zaait onder de zwakken van geest. De statistieken legden daar e welsprekende, maar helaas droeve getuigenis van af. Het merkwaardige nu is, dat in feite tegengestemd werd in een voorstel, dat een ieders goedkeuring **moest** en **kon** wegdragen. 9ls enigst motief kon men aanvoeren dat slechts de wijze waarop de inrichting bestuurd werd het enige criterium vormde.

Wij vragen ons echter af, wat er gebeurd zou zijn, indien, om welke reden dan ook een andere stemmenverhouding te voorschijn zou zijn gekomen. Zou een dergelijk plan dan rustig naar het tweede plan geschoven worden?

Binnen niet al te lange tijd zal de Ronde Tafel Conferentie een aanvang nemen, de Staten zullen dan weer in vergadering komen om te beslissen, welke leden in aanmerking komen voor afvaardiging. Met de Ronde Tafel Conferentie zal een eerste schrede gezet worden op de weg naar autonomie. Er zal wel niemand zijn, die de importantie van deze conferentie over het hoofd zal zien. Immers, hierwordt beslist de welke Curaçao en Aruba in het Nederlandse gemenebest zullen innemen; maar dit impliceert dan tevens ook, dat men in eensgezinde harmonie de belangen van het land laat prevaleren boven het partijbelang of welke andere overweging ook.

Laten we hopen dat dan bij de discussies de eendracht tot samenwerking de grondtoon moge zijn en dat niet, zoals gebleken is zij zo vele andere vergaderingen van de Staten, kwesties van ondergeschikt belang, alles overstemmen.

In dit laatste geval wordt het een marcia funèbre.

OMMEZWAAI.

Walter Winchell, de best betaalde kletskous van de Amerikaanse radio, heeft sinds Vishinsky's aanval op hem en andere Amerikanen een merkwaardige verandering ondergaan. In plaats van zijn Zondagavondprogramma van 15 minuten societynieuws, kraamkamer-geheimen en onbenulligheden over filmsterren, heeft hij gedurende de laatste drie weken zijn gehele programma gewijd aan merkwaardig sobere en goed gefundeerde „hoofdartikelen", waarin hij uitsluitend op het grote gevaar van het toenemend communisme in Europa wijst en aanneming van het plan-Marshall sterk aanbeveelt.

Winchell heeft een geweldig gehoor. Het zogenaamde Hooper Instituut, hetwelk het aantal luisteraars van radioprogramma's vaststelt, verklaart, dat Winchell naast de president van de Verenigde Staten, geregeld het grootste aantal luisteraars trekt. Het is daarom merkwaardig dat Winchell gedurende de laatste weken uitsluitend op het Russische gevaar heeft gewezen en de nadruk heeft gelegd op een mogelijke oorlog. Er is thans wijdlopige speculatie over de reden van deze metamorphose, omdat Winchell gedurende de laatste 15 jaar een Amerikaanse „instelling" was geworden. Zijn totale verandering heeft althans het voordeel, dat een groot aantal Amerikanen, onverschillig voor buitenlandse politiek, met de slaghamer een der grootste problemen van deze dagen wordt bijgebracht.

Wereldvrede

Terwijl ik dit schrijf liggen acht honderd meter beneden mij; enkele kilometers naar het Oosten het meer van Lugano, enkele kilometers naar het Zuiden het Agno-meer, stille waters met diepe gronden! Die de er om heen liggende hoge en lage bergen sedert eeuwen en eeuwen weerspiegelen. En het is die pracht, die ik hier precies acht verschrikkelijk lange jaren geleden, acht lange, lange jaren van wegvretend „heimweh", moest achterlaten, maar die met bovenmenselijke trouw heeft gewacht en er nog was om me met open armen te ontvangen, die me influistert, aanspoort en moed en kracht geeft iets te doen, althans trachten iets te doen, opdat dit zal mogen voortbestaan, voor millioenen anderen, voor ons en voor mij!

En om dat zo goed als voor mij mogelijk is te kunnen doen, moet ik — dát heb ik wellicht met de Russen gemeen — wachten tot het laat is geworden, zeer laat, zo laat, dat van de duizenden kleine sterretjes, ver weg, beneden en boven me, die inmiddels waren ontstoken, er al meer en meer worden gedoofd. Misschien iets te kunnen en te mogen doen om dit alles niet ten onder te zien en te doen gaan — en als er niet iets gedaan wordt gebeurt dat, hetzij in een nabije, hetzij in een iets verder verwijderde toekomst! — dát is het, waarom ik een beroep doe op een ieder, die van goede wille is.

Nog slechts enkele weken geleden riep een bankier op Curaçao ongevraagd en spontaan uit: „Ik kan er soms ook niet meer uit komen, het is om stapel gek van te worden, gisteren die instructie, vandaag deze en morgen weer een andere!" en korte tijd later verklaarde een vooraanstaand persoon uit de hotelwereld in Amsterdam: „Een volgende oorlog, daar is gewoon niet aan te denken, dan is het met ons allen voorgoed afgelopen!" En enige dagen later zeide een winkelier in Zürich: „Dat heb ik al lang niet meer en zal ik misschien ook wel nooit meer krijgen het is om dol te worden!" En enige dagen later zeide een Priester in Lugano: „De Kerken verliezen terrein, ondanks alle moeite, die wij ons getroosten, men wil niet meer luisteren, het doet mij ontzettend veel leed te bemerken hoe velen, die nog slechts betrekkelijk korte tijd geleden God dankten, dat Zwitserland voor een ramp van een directe oorlog gespaard bleef, thans dat reeds schijnen te zijn vergeten!" En nog enkele dagen later zeide een industrieel te Cademario: „Die deviezenbeweging slaat ons lam, daar moet werkelijk, trouwens dat vinden we allemaal zo gauw mogelijk wat aan gedaan worden, anders gaan we allen naar de haaien."

En de Zwitserse landbouwer haat zijn buurman, de Italiaanse landbouwer niet en de Franse boekhouder zijn Finse collega niet en de Zweedse krantenjongen de Nederlandse krantenjongen niet en de Noordamerikaanse dokter de Roemeense dokter niet en het zou in het gewone leven niet in hen opkomen elkander neer te schieten, want, dat zou gewoon een misdaad zijn! Maar als ze morgen aan de dag, om welke reden dan ook, opgeroepen worden en officieel daartoe instructie ontvangen, dan hebben zij te gaan en het te doen, maar zij willen het niet! En ik vroeg hen: „Maar kunnen we daar dan niets aan doen?" En ik kreeg in verschillende talen het antwoord: „Wat kan ik, wat kunnen wij daartegen doen?!" En ik antwoordde de Priester: „U kunt daar veel aan doen, maar U spreekt de taal niet meer, die van deze tijd is!" En hij zeide niet, dat ik ongelijk had! En de anderen antwoordde ik: „Het is mijn mening, dat U veel kunt en wij veel kunnen doen! Want Regeringen en dus ook Ministers van Buitenlandse Zaken behoren het volk te vertegenwoordigen, de meningen en wensen van de overgrote meerderheid weer te geven en niet die van misschien een kleine groep. En als de massa's opstaan en hun toeroept „Zó willen wij het!", dan zullen hun „spokesmen" daar naar moeten luisteren, en zo zij dat niet doen, plaats moeten maken voor anderen, daar zij dan de verschillende volken niet meer vertegenwoordigen!"

Het is wel eens gezegd(!), dat wij gedurende de laatste oorlog zijn tegengevallen, dat wij niet zulke goede soldaten zouden zijn! Dat is het grootste compliment, dat men heden ten dage maken kan. Want wij zijn **bouwers** en geen **vernielers**! Wij hanteren liever de „Pen-Gun"! En daarom is er zeker voor zowel vrouwelijke als mannelijke schrijfsters en schrijvers, een grote taak weggelegd, een enorme plicht te vervullen: het uiterste te geven van zich zelf, het uiterste te eisen van hun werken en hun bladen. Niet één maal of nu en dan een beetje, maar elke dag opnieuw, tot in het uiterste!

Schrijfsters, schrijvers en journalisten van de gehele wereld: verenigt U, afgezien van nationaliteit, „kleur" en geloof, en doe het zo spoedig mogelijk, en doe het uiterste in het belang der mensheid, vóórdat het...... te laat is! U zult dan ten minste met een gerust geweten kunnen getuigen: gedaan te hebben wat menselijkerwijze mogelijk was!

En in Den Haag daar staat een

.... „Vredespaleis"!.......

CURAÇAO

WATERNOOD!

Het gouvernement moet de particulieren gaan helpen.

Verschillende klachten of beter uitgedrukt verzoeken bereiken ons, voornamelijk van de grondbezitters op Suffisant en omgeving.

De putten aldaar zijn allemaal verdroogd en het waterprobleem is nijpend. De eigenaars der putten hebben zich inmiddels gewend tot de gouvernementsambtenaar, die belast is met het uitgraven der putten en dergelijke werkzaamheden, doch niettegenstaande zijn goede wil, is hij momenteel wegens personeelgebrek niet in staat de lijdende grondbezitters in hun nood tegemoet te komen.

De betrokkenen hebben hun laatste toevlucht tot ons genomen met het verzoek bij het gouvernement erop aan te dringen, zo gauw mogelijk met hun moderne boorapparaten in de richting van Suffisant te komen en aldaar de noodlijdenden bij te staan. Gaarne voldoen wij aan deze wens.

AANRIJDINGEN.

De politieberichten meldden dat in het tijdvak van 3 t/m 9 November totaal twee en dertig aanrijdingen hebben plaats gevonden. Allen weliswaar van lichte aard met hier en daar materiële schade en weinig persoonlijke ongevallen.

„VOLKSKUNDE VAN CURACAO".

Het nieuwste boek van den heer N. van Meeteren is zojuist verschenen Het is een vrucht van jarenlange arbeid; we mogen gerust zeggen het is een levenswerk.

Want zonder tientallen jaren studeren, observeren en snuffelen kan geen mens een boek schrijven als dit.

We zouden den schrijver beledigen, als we nu, een paar dagen na het verschijnen van zijn werk er reeds een gedetailleerde critiek op leverden. De inhoud is te rijk en te veelomvattend.

Een vluchtige blik over de inhoud doet ons reeds versteld staan. Het is gemakkelijker te vertellen, wat er niet dan wat wel over de Curaçaose folklore in te lezen staat.

Behalve een aangeboren speurzin heeft de Heer van Meeteren nog voor, dat hijzelf Curaçaoënaar is. Wat inheemse aangelegenheden betreft hoort en ziet hij zuiverder dan een Hollander zou doen.

Daar komt nog bij, dat hij op alle drie de Benedenwindse eilanden geleefd heeft. Behalve op Curaçao, werkte hij nog vier jaren op Bonaire en vijf jaren op Aruba. En ik kan U verzekeren, dat hij al die jaren zijn ogen niet in zijn zak heeft gehad!

Het boek heeft 248 pagina's, en is verlucht met foto's en tekeningen. Eenieder die ook maar een klein beetje belangstelling koestert voor Curaçao, kan niet buiten dit waardevolle boek.

We komen er later nog op terug.

p. Brenneker O. P.

ONVEILIG VERKEER.

Lezers uit de omgeving van de Sebastopolstraat, Conscientiesteeg en andere in de buurt liggende straten klagen er over dat er van 's morgens vroeg tot 's avonds laat vele winkelbedienden met hun fietsen deze straten als een soort wielerbaan beschouwen en daar al hun energie op de pedalen van hun stalen karossen bot vieren.

Er zijn al heel wat mensen met blauwe plekken thuis gekomen.

CURACAOSE LENA HORN ZONG SOLO.

De gevierde zangeres Vilma Fredericks, nachtegaal aan het Curaçaos sterrenfirmament verraste ons op een solo met als begeleiding een Argentijns Trio, dat toevallig passeerde.

ROULETTE OP STRAAT.

Wij zijn niet bang van de politie en met een elegante zwaai worden de dobbelstenen op de in de zon blakerende cementweg van de Rifwaterstraat gegooid. Op de grond liggen 3 tot 8 of soms nog meer zilveren guldensstukken. Een groepje jeugdige mensen zetten hun hazardspel rustig voort. De fiets van de winkel en de Botica ligt geduldig te wachten, pakjes en medicijnen. ach die komen wel.

Tenslotte is het gokspel aardiger dan fietsen, en men kan er aan verdienen. Aan verliezen wordt niet gedacht.

Dit is het begin van het kwaad, dat thans in jonge harten diep wortel schiet.

VOLKSCOMITE VEROORDEELT STATEN VAN CURACAO.

Het bestuur van het 'Volkscomité' richtte de volgende brief aan de Staten van Curaçao:

Het Volks comité samengesteld uit en door het volk van dit gebied:

Geeft uit dien hoofde aan Uw College te kennen:

Het volk van dit gebied, diep geschokt in het vertrouwen in Uw College door Uw houding en handelwijze bij het doen van de voordracht voor de Ronde Tafel Conferentie, na Uw aanvankelijk besluit tot medewerking voor bijeenroeping van deze conferentie, begin Juni dezes jaars, gelijk blijkt uit de notulen Uwer College 1947-48 No 14, pagina 297, 2e kolom, bovenaan, 3de regel:

Protesteert heftig tegen Uw „sabotage" van de goede voornemens van de Nederlandse Regering voor onmiddellijke uitvoering van de Koninklijke Belofte van 7 December 1942, door Uw in deze aangenomen houding;

Spreekt zijn vertrouwen uit in de goede voornemens van de Nederlandse Regering voor onmiddellijke uitvoering van de Koninklijke Belofte;

Veroordeelt Uw College voor de schande Curacao aangedaan wegens het aan Uw schuld te wijten zijn, dat heden nog Nederland en Suriname wachten op Curaçao voor aanvang van hogerbedoelde conferentie;

Keurt Uw houding en handelwijze ten strengste af, en Eist onmiddellijke actie van de zijde van Uw College, met name: onmiddellijke vaststelling, bekendmaking en verzending van de voordracht voor de Ronde Tafel Conferentie.

Het welk doende enz,
get: C. W. F. Davelaar
Voorzitter.
Willemstad, 14 November 1947.
J. M. Evertsz (Secretaris)

VOLK VAN CURAÇAO OPGEPAST.

Het Volkscomité schrijft:

Begin Juni l.l. heeft onze Volksvertegenwoordiging **gevraagd** om een conferentie met Nederland en Suriname, teneinde de Status van de Nederlandse Antillen te regelen.

Nu zijn Nederland en Suriname klaar en wachten op Curaçao. Er is bijzondere haast, dat deze conferentie begin December plaats vindt. Het is van weinig belang, welk standpunt de Nederlandse Regering inneemt in verband met de Pan-Amerikaanse Conferentie te Bogotá. Voor ons is het van belang, dat **onze** conferentie met Nederland onmiddellijk doorgaat. Volk van **Curaçao**, de Staten dragen de **schuld**, dat tot nu toe Curaçao geen gedelegeerden voor de Ronde Tafel Conferentie gezonden heeft.

Om deze reden heeft het Volkscomité een grote publieke manifestatie georganiseerd op Zondag 16 December na de Hoogmis in het Theater Brion. Curaçao roept zijn mensen op ten strijde.

As. Zondag na de Hoogmis verwacht het Volkscomité alle mannen en vrouwen in het Theater Brion.

MEJUFFROUW SALAS VIERDE FEEST.

Donderdag 13 November herdacht Mejuffrouw Salas alhier het feit dat zij 12½ jaar geleden in dienst trad van het Westindisch Bedrijf der KLM.

Na Julio Coffie, die eveneens nog steeds in dienst der KLM is, was Mej. Salas de tweede Curaçaose lid van het personeel. Zij begon op 13 Mei 1935 toen de gehele KLM-staf in West Indië nog geen dozijn employees telde als de eerste secretaresse van het Bedrijf.

Allengs ging Mej. Salas naar het administratieve gedeelte over en sedert enkele jaren bekleedt zij een belangrijke functie bij de Hoofdboekhouding.

Ter gelegenheid van dit jubileum werd Mejuffrouw Salas in bijzijn van verschillende afdelingschefs toegesproken door de heer L. F. Bouman, directeur van het Westindisch Bedrijf der KLM, die haar gelukwenste en dankte voor de uitstekende diensten, de KLM bewezen.

Nadat hij de hoop had uitgesproken dat Mej. Salas nog lang de KLM zou blijven dienen, bood de heer Bouman haar namens de maatschappij als blijvend aandenken een geschenk aan.

NIEUWS IN HET KORT.

— Mikolajczyk, de onlangs gevluchte Poolse oppositieleider is in Londen aangekomen en heeft een visum aangevraagd voor Amerika.

THANS „VOLLEDIG BEVREDIGEND".

Aldus luidt een telegram welk Z. E. Dr. P. A. Kasteel verzonden had aan zijn Secretaris alhier:

„De delegatie heeft in de besprekingen met de Engelse autoriteiten voor Curaçao volledig bevredigende oplossing bereikt.

SURINAME

NIEUWS UIT SURINAME.

Nadat de politie verleden week enkele opstandelingen gevangen had genomen, werd het leven in Paramaribo weder rustig. De opstand was te wijten aan de algemene ontevredenheid onder de bevolking.

Dr. Raymond H. Pos heeft Donderdagavond afscheid genomen van de Staten van Suriname in verband met zijn vertrek naar den Haag. De heer Pos is onlangs benoemd tot vertegenwoordiger van Suriname in den Haag.

In zijn afscheidsrede zeide hij: „mijn taak is te helpen tot het verkrijgen van een zelfbestuur voor Suriname, niet alleen op papier, doch ook in werkelijkheid. „Hij voegde eraan toe dat dit best zal gaan indien alle partijen uit vrije wil hieraan medewerken.

Ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

JAPIE IS ONTMASKERD.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk getiteld „Kameleons" in Uw blad van Maandag 10 November jl., deel ik U het volgende mee. Een „Kameleon" is een dier, dat van kleur verschiet en dit dier doet zulks uit zelfverdediging. Dit zijn Japie's woorden. Laffaards en verraders verschieten niet van kleur en ook niet uit zelfverdediging, maar uit hebzucht, positie, enz. enz.

Japie spreekt van „blanke broeders" en van „classificeren"; dit alles zou welliswaar kunnen betekenen, dat Japie degene is, die onder de blanke broeders geclassificeerd is, maar niet als een kameleon, maar veel eerder als een laf......

Dat „Hecos" alias H. C. Schuitemaker geen vriend van Curaçao is, laat ik gaarne aan de beoordeling van Japie over, maar dat Japie, of beter gezegd, „De Japie's" geen goede naam onder de Curaçaoënaars meer dragen, is een vaststaand feit. Daarom zou het beter geweest zijn indien Japie het verschil wist tussen een „kameleon" en een „laffaard".

Wij men de grote Japie kennen, dan maakt men een trip naar Aruba, wil men de kleine Japie kennen, wel die loopt nog in Willemstad. De Japie's zijn ontmaskerd, het gezeur is nu voorbij. — Curaçaoënaar —

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: High Barbaree, Zaterdag 7 en 9 uur. Zondag 10.30 a.m. en 8.30 p.m.

Rustlers of the badlands. Zondag 4.30 uur.

The Phantom Rider Zondag 6.30 uur.

ROXY: Smash up. Zaterdag 7 en 9 uur. Zondag 10.30 a.m. en 8.30 p.m.

Smokey Zondag 4.30 uur.

Wings and the woman Zondag 6.30 uur.

CINELANDIA: Brute Force Zaterdag en Zondag 8.30 uur.

Whispering skull Zaterdag 6.30 uur.

Bonder Bandit Zondag 6.30 uur.

SANTA ROSA: K.S.C. Korfbal Velox — Bito. Zondag 10 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 22 November as. waargenomen door Zuster Poils, Rustoord Groot Kwartier, telefoon 5172.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 21 November ss. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, telefoon 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat No. 82, telefoon 2218.

MEDISCHE DIENST: De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen vanaf Zaterdag 15 November 6 uur n.m. tot Zondag 16 November 8 uur n.m. door de Gouvernementsgeneeskundige M. Berkenveld, Berg Altena 49, telefoon 1395.

SOCIETEIT ASIENTO: M'n Zuster Eileen, toneel 8.30 p.m.

CULTUUR CENTRUM: Beeldhouw en Schilderijen tentoonstelling 5 uur p.m.

CUROM:

Zaterdag 15 Nov.: 18.30 Muzikale uitzending voor de Jeugd (P.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 De band van de week; 20 Nieuws; 20.15 Uitzending voor en door de strijdkrachten; 20.45 Men vraagt, wij draaien; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Anglo-Amerik. muziek ons aangeboden door de firma La Bonanza; 22 Radio-firmament; 22.25 Het voornaamste nieuws.

Zondag 16 Nov.: 8.30 Katholieke kerkdienst, omlijst door orgelmuziek; 10 Zondagmorgenmelodie; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Lunchmuziek; 13 Sluiting; 18.30 Uitzending voor de Protestantse jeugd; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operettemuziek; 20 Nieuws; 20.15 Licht Klassieke muziek; 20.30 Caraibisch overzicht; 20.45 Master's Music Room; 21.30 Varieté; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Maandag 17 Nov.: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 At ease.

ARUBA.

DE VEER THEATRE: „The return of Monte Cristo. Zaterdag. Zondag en Maandag 8.30 uur.

GLORIA THEATRE: „Bartolo toca la flauta" Zaterdag en Zondag 8 uur.

CINELANDIA: „Wonder Man" Zaterdag, Zondag en Maandag 8 uur.

PRINCIPAL: „Ceasar and Cleopatra" Zaterdag en Zondag 8 uur.

APOTHEEKDIENSTEN:

Oranjestad: Botica Aruba, Zaterdag 15 en Zondag 16 Nov.

San Nicolaas: Botico Centraal Zaterdag 15 en Zondag 16 Nov.

K.S.C.

Voetbal: 4 uur finale Mgr. Verriettrohee D.B.O. — De Ster.

Na de wedstrijd uitreiking van het trophee.

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:

15.11, tel. 307, na 18 uur M. C. Bonzet, tel. 353.

16.11: 08.00 — 08.00 M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling:

15.11 en 16.11: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling

15.11 en 16.11: H. C. Engelsman, Hotel CPIM, kamer 62, tel. 843/844.

Geneeskundige dienst:

15.11 (12.30) — 17.11 (7.30): Dr. A. B. Gomperts, tel. 828; bij geen gehoor tel. 289.

C.S.M.

Rederij:

15.11: F. R. van Rosevelt, tel. 440.

16.11: A. de Troye, tel. 724.

Scheepsagentschap:

0800 — 18.00 Office, tel. 458/551.

15.11: 18.00 —08.00 A. Bloemink, tel. 248.

16.11: 08.00 — 08.00 A. Bloemink, tel. 248.

Dok Afdeling:

15.11 en 16.11 S. J. v.d. Heydt, tel. 706.

Bioscoopprogramma: Theater „Asiento": Zaterdag, 14 Nov.: „New Orleans". Toegang boven 16 jaar.

Zondag, 16 Nov.: „Without reservations". Toegang boven 16 jaar.

BEURSNOTERINGEN AMSTERDAM.

Conversielening 98⁹/₁₆, Koninklijke 452¼, Unilever 295, Philips 378, AKU 167½, Ned. Scheepv. Unie 189¼, HVA 232¼, Delimy 171¼, Amsterdamrubber 159. De beurs was vast, behalve Fokker, die een scherpe terugval noteerde als resultaat van het ongunstig jaarrapport, zij viel terug op 159, maar herstelde zich weer enigszins en sloot op 162½.

De index steeg 5.0 punt. De Koninklijke Petroleum en de industrieën waren vast, Philips steeg 71½. Biliton steeg 7 punten en kwam tot 416½.

EIDENBURG GERIDDERD.

Bij Koninklijk besluit is benoemd tot Officier in de orde van Oranje Nassau, de heer L. C. M. van Eendenburg, voorzitter van de Raad van Beheer van de V.N.S.

MACKENZIE KING IN NEDERLAND

De Canadese Minister-President, Mackenzie King, hield gisteren voor de Staten-Generaal een redevoering, waarin hij te kennen gaf, dat een natie het nooit meer zal wagen de vrijheid en leven der democratische landen te bedreigen, indien deze eenheid en kracht tonen. De redevoering werd gehouden in de Ridderzaal. De Premier bedankte in zijn rede voor de verzorging der Canadese oorlogsgraven in Nederland. Hij prees ook Juliana en de Koningin voor haar houding tijdens de oorlog en zeide, dat de Canadezen blij zijn dat de Koningin nu een welverdiende rust nam.

Na de plechtigheid in de Ridderzaal vond een gala-diner plaats, aangeboden door de Nederlandse regering. Bij dit diner waren o.a. aanwezig de Canadese en Britse Ambassadeurs, alsmede de Gezanten van Zuid-Afrika en Australië, de Nederlandse Minister-president en vele andere ministers.

Op doorreis naar Amsterdam bezocht Mackenzie King Aalsmeer en bezichtigde tevens een bloemenveiling. De auto van de bezoeker werd versierd met 3000 chrysanten.

Vrijdagavond zal er een diner gehouden worden ten huize van de Canadese Ambassadeur te Wassenaar, waaraan Prinses Juliana en Prins Bernhard deel zullen nemen.

WAAROM WILT U EEN REIS NAAR HOLLAND MAKEN?

Dit was de vraag, die de Amerikaanse Omroepvereniging Mutual Broadcasting System aan haar luisteraars stelde in het bekende „Hartewens"-programma, hierbij geinspireerd door het Universal Pictures-product ‚The Exile', welke film Nederland als achtergrond heeft en binnenkort uitkomt. Duizende luisteraars hebben zich beijverd een passend antwoord op deze vraag te geven. De prijs voor het beste antwoord was dan ook niet te versmaden, nl. een 10-daags verblijf in Holland.

Van 29 September tot en met 20 October zijn elke dag de binnenkomende brieven voorgelezen over 300 bij het M.B.S. aangesloten radiostations, ter beoordeling van de luisteraars in de studio.

Thans is de naam van de gelukkige winnaar bekend. Het is een inwoner van het Amerikaanse stadje Dalton dat indertijd een Nederlands stadje heeft geadopteerd, nl. de gemeente Zuidzande in Zeeuws-Vlaanderen. Met vereende krachten is ca. 2½ ton relief-goederen bij elkaar gebracht om de eerste nood in dit zwaar geteisterde stadje te lenigen. Met de registratie, de verzending enz. was belast Mr. Bowbly, een onderwijzer in Dalton. Hierdoor kwam hij in contact met een Nederlandse collega, de heer van der Reepe, die in Zuidzande voor de distributie zorgde. Hoewel zij elkaar nooit gezien hebben is uit dit contact een grote vriendschap ontstaan. Het was voor Mr. Bowbly dus niet moeilijk de vraag van het „Heart's Desire"-programma te beantwoorden, „want, zo schreef hij o.a. „mijn liefste wens is, dat mijn dochtertjes, Joan en Roberta, nog eens naar Holland kunnen gaan, om als afgezanten van Dalton de dochtertjes van de heer van der Reepe, Cornelia en Janneke, de hand te kunnen drukken."

Zelden zal een wens zo spoedig in vervulling gaan als die van Mr. Bowbly, want met zijn brief won hij de hoofdprijs. Op 15 November stappen hij en zijn dochtertjes, die resp. 11 en 12 jaar oud zijn, in New York aan boord van een K.L.M.-Constellation, die hem in 10 uur naar het land zijner dromen brengt. Op 25 November wordt de terugreis aanvaard, eveneens per K.L.M.

BEKENDE SCHRIJFSTER OVERLEDEN.

De bekende schrijfster, Barones Orczy is op tachtigjarige leeftijd te Londen overleden. Zij is een Hongaarse van geboorte, doch was met een Engelsman gehuwd.

MEER SCHEPEN.

Dezer dagen is te Mobile in de Verenigde Staten het stoomschip „Riouw" opgeleverd en toegevoegd aan de vloot van de stoomvaartmaatschappij „Nederland".

„Riouw" is een klein schip met een snelheid van 16½ mijl een ladingruimte van 700.000 kubieke voet, terwijl het een bruto tonnage heeft van 8600 ton. Dit schip zal voorlopig varen op de Java — New York lijn.

Tegen eind December zal een tweede vliegdekschip „Rampang", welke evenoens 14 passagiers kan meenemen, aan de vloot van de Nederlandse Mij. toegevoegd.

DRINGENDE WENSEN VAN EX-POLITIEKE GEVANGENEN.

Het eind October te Leiden gehouden congres van de Nederlandse vereniging van ex-politieke gevangenen heeft onder meer besloten, bij de bevoegde autoriteiten met klem aan te dringen op het spoedig en waardig terugvoeren van de stoffelijke overschotten der in Duitse gevangenschap overleden politieke gevangenen.

Aan de afgevaardigden van de Eerste en Tweede Kamer zal worden verzocht, het onderzoek naar het regeringsbeleid te Londen ook uit te strekken tot de verwaarlozing van de zorg, die besteed had moeten worden aan de in Duitse gevangenschap verkerende politieke gevangenen. Op de oud-illegale werkers wordt een beroep gedaan om tot een bundeling van de gehele oud-illegaliteit te komen.

De Heer en Mevrouw

J. A. van ZUYDAM - NIEMAN

zeggen dank voor de belangstelling bij hun huwelijk ondervonden.

Willemstad, 14 November 1947.

EENIGE EN ALGEMEENE BEKENDMAKING

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroom kwitanties over de maand OCTOBER zonder uitzondering voor de 24e NOVEMBER betaald moeten worden.

Na dezen datum niet betaalde **KWITANTIES** zullen door ons worden geïncasseerd verhoogd met een gulden incaso kosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

Electriciteitsbedrijf Curaçao.

OProeping.

van sollicitanten voor de betrekking van leerling - laborant op het laboratorium van den Veterinairen Dienst op Parera.

Bezoldiging: aanvang f. 1 080.-, met jaarlijksche periodieke verhoogingen van f 120.-, tot max f. 2160.- per jaar, benevens duurtetoeslag.

M. U. L. O. diploma vereischt.

Aanmelden: Abattoir Parera, dagelijks van 11 - 12 uur m.

Engeland komt handen te kort, maar de jeugd wil naar Canada

Vrees voor Nederlandse zuivel

De waterval is stil. Zelfs de oude boer kan zich niet herinneren, dat dit al eens vroeger in zijn lang leven is gebeurd. De beek is uitgedroogd en de kleigrond ligt met duizend barsten in de zon langzaam tot fijn stof te vergaan. In andere zomers groeit hier in Surrey het groenste gras ter wereld, zoals de Engelse boer trots beweert, maar niet alleen de weiden van Nederland zijn verbrand. Ook hier wacht het abbatoir op de beesten waarvoor geen voeding is.

„Wij hebben pech", zegt Charlie Boffin. „Boeren zou juist een lonend bedrijf geworden zijn door de nieuwe maatregelen, en nu overkomt ons dit". Hij denkt er aan konijnen te gaan schieten als voor de oorlog, toen ie geen droog brood op de boerderij kon verdienen, aldus „De Volkskrant"!

„In 1935 hebben we er de boel bij neergegooid. We hebben de naaimachine verkocht en de akkers met gras bezaaid. Van de paardenstallen hebben we de barakken gemaakt e~ in die tijd is Somersetfarm een vacantieoord geworden. Wij voedden de mensen met melk en boter van onze eigen koeien 's avonds kregen ze een stuk vlees van onze varkens en bij het ontbijt eieren van de kippen. We werkten van Mei tot eind Sept. In de winter schoten we konijnen, soms honderd op een dag".

De oude hond, die achter ons aan sukkelt, bromt als hij het woord konijn hoort. Niet alleen de oude boer heeft prettige herinneringen. „Wij verkochten ze voor een halve shilling aan de poeliers in Guildford en soms in Londen. Maar eigenlijk was het toch geen werk voor de jonge kerels". Hij bedoelt zijn twee zonen, die nu zo'n beetje rond het huis rondlummelen op deze Zondagmiddag en met spanning de donkere hemel bestuderen of nu eindelijk de regen komt.

Toen de oorlog kwam.

Toen de oorlog kwam, was het afgelopen met het konijnen schieten. Het grasland werd omgeploegd, maar niet door Charlie's jongens, die al heel gauw in Frankrijk en later in Afrika zaten. „Het viel niet mee", zegt Charlie. „We hebben hier een zestig bunder grond. De regering zat te springen om alles wat we leveren konden. Maar wij konden het niet bijhouden. Het eerste jaar hebben we nog weinig graan, bieten en aardappelen verbouwd, maar de veestapel uitgebreid tot een zeventig beesten. Melk was even hard nodig in Londen als brood, vooral voor de kinderen. De oude paardenstallen, waar onze gasten geslapen hadden, werden weer omgetoverd in koestallen.

In 1941 begonnen de eerste Italiaanse krijgsgevangenen aan te komen. Geschikte kerels, die liever op het land werkten dan dat zij Mussolini's oorlog vochten. Zo begonnen wij meer en meer graan te verbouwen.

Toen de duikbootoorlog op zijn hevigst was, en de regering om producten vroeg, die scheepsruimte konden uitsparen, verbouwden wij die. In die tijd kwam ook Karl, die nog altijd hier is. Hij gaat nu binnenkort naar Duitsland terug. Maar toen hij in het begin hier was en Lord Haw Haw (inmiddels terechtgesteld elke dag aan de radio vertelde, hoeveel Engelse schepen Karl's collega's vernielden, had hij nooit vermoed, dat het zo lang zou duren voordat hij weer naar huis kon". De boer spreekt met vriendelijkheid over zijn Duitse krijgsgevangene, die in de loop van de bar vervelende jaren, die hij op de boerderij heeft doorgebracht, van een fanatieke nazie een ernstig, nadenkend mens is geworden.

Geen medailles.

In de loop van de oorlog werd de veestapel ingekrompen. In 1944 voedde de boer zijn vee uitsluitend met eigen producten en toch reden de melkwagens met volle bussen naar de stad en de melkfabrieken. Er is te veel gepraat over de slagen om Engeland en de boeren krijgen geen medailles voor hun stille prestaties in de onaangename geur van mest en in het weer van alle jaargetijden. Maar de boeren herinneren zich met trots deze harde tijd, toen zij des nachts werden wakker gehouden door de eskaders bommenwerpers, die de oorlog naar het land van de vijand brachten, en 's morgens vroeg weer opstonden om het voedsel voor leger en volk te verbouwen en de schepen in staat te stellen de werktuigen voor de oorlog te vervoeren. Zij hadden de voldoening, die de Nederlandse boer toen was ontzegd: zij werkten voor het eigen volk.

„Gouden tijd".

In 1945 kwamen de jongens thuis. De Leen- en Pachtwet was al opgehouden, onmiddellijk nadat de verkiezingen de socialisten een overwinning hadden gebracht. Oude Charlie had conservatief gestemd, maar zijn zonen voelden als zovele duizenden, die uit het leger kwamen. Zij wilden wat anders en besloten het eens met Attlee en zijn jongens te proberen.

„Ze schijnen gelijk te hebben. We gaan een gouden tijd tegemoet", zegt de oude boer, een beetje ironisch glimlachend. De Britse boerderijen zullen voor 100 millioen pond meer gaan opbrengen.

„Hoe dat moet, weet ik ook niet. Het schijnt, dat de regering nu weer het liefst de dingen verbouwd ziet, die dollars besparen. Wij moeten nu meer varkens, koeien en schapen houden. Wij zullen meer tarwe verbouwen." De winter was tegen de Engelsen, maar deze zomer heeft zich een vijand van het vee en het nieuwe landbouwprogramma getoond. „Ik begrijp niet goed hoe minister Williams zich de gang van zaken voorstelt", zegt de boer. „Het enige wat hij ons heeft beloofd, zijn goede prijzen. Maar wie gaat Karl vervangen als hij en zijn 100.000 medegevangenen het volgend jaar naar huis gaan?

Ik heb nu al twee jaar geleden een nieuwe tractor besteld. Wij hebben nog andere machines nodig. Je kunt ze wel krijgen als je honderd pond boven de prijs wilt betalen, maar dat kan de bedoeling toch niet zijn."

Vrees van velen.

Charlie deelt de vrees van velen. Iedereen is er hier van overtuigd, dat Nederland en Denemarken straks weer hopen kaas, boter en eieren voor lage prijzen op de markt kunnen gooien. „Waarom zou de Engelse huisvrouw voor ons varkensvlees een shilling meer per pond geven dan voor het Nederlandse?" Het probleem van Charlie Boffin is het probleem van velen: tijdens de oorlog hebben zij veel geld verdiend, misschien minder dan sommige van hun collega's in de Nederlandse hongerwinter, maar de kous in het boerenbed is goed gevuld. Zij hebben hard gewerkt met eenvoudige middelen, want toen de oorlog uitbrak waren de Engelse boerderijen erger verouderd dan de mijnen. Nu begrijpen zij, dat er in de komende jaren nog veel te verdienen valt, maar dat nu ook de tijd is gekomen om het bedrijf te moderniseren.

Zij moeten moderniseren, want landarbeiders zijn moeilijk te krijgen en zij zijn duur. Maar de boer heeft als de olifant, een taai geheugen.

Hij herinnert zich, dat er na de vorige oorlog een korte tijd van voorspoed was, gevolgd door twee-, bijna driemaal zeven magere jaren. In die tijd rekenden zij uit, dat het niet de moeite loonde hun akkers te bezaaien, en dat het beter was konijnen te gaan schieten en in de zomer te profiteren van de toeristen die naar het mooie Surrey kwamen afzakken.

Bevin heeft gezegd, dat de crisis twee jaar zal duren.

„Veel begrijp ik niet van die dingen", zegt Charlie. „maar als het betekent, dat de nu geëerde boer dan weer aan zijn lot wordt overgelaten, dan pas ik."

Het zijn sombere gedachten, die gelukkig wat vrolijker worden, nu eindelijk de eerste druppels regen na zeven weken in het stof van de dorstige grond ploffen. Verwonderd beginnen een paar koeien, die met veel verbeelding het dorre gras voor hooi aanzien, te loeien. De hond springt op om een verdwaald konijn na te lopen, met wat meer energie dan hij de hele middag heeft vertoond.

„Eindelijk", zegt Charlie en als Pallieter steekt hij de tong uit om de honingzoete druppels op te vangen. En als ik hem zo aankijk en de dingen overweeg, die hij heeft verteld, als ik me zijn uitval herinner tegen zijn zonen, die naar Canada willen gaan en de goede oude grond van Engeland in de steek laten, dan geloof ik zo maar niet dat Charlie het boeren er aan zal geven. Konijnen schieten kun je ook in de winter als er niets anders te doen is. Overal ter wereld heeft de boer zijn trots en de oude boer zit vaster in de grond dan een eik van tweehonderd jaar.

Zweedse Regering schakelt over op lagere levensstandaard

Zweden staat voor belangrijke veranderingen op economisch gebied. Reeds in het begin van dit jaar zijn er enkele maatregelen genomen om de handels-politiek een nieuwe koers te geven. Enkele vergaande importrestricties en het loslaten van de credietpolitiek zijn de eerste stappen geweest. In de loop van de zomer heeft de regering getracht de binnenlandse markt aan de voorgenomen ontwikkeling aan te passen. Ernstige loonconflicten zijn vermeden, de prijzen van levensmiddelen en enkele gebruiksartikelen zijn verhoogd. Voorts heeft het het volk niet aan de richtlijnen ontbroken, om zich op sobere tijden voor te bereiden.

Men kan niet aan de indruk ontkomen, dat de regering al het mogelijke heeft gedaan de zakenlui in de tijd van overgang tegemoet te komen. Alle goederen, die vóór 15 Maart in het buitenland zijn gekocht, mochten nog tot 30 September verscheept worden. Merkwaardig is, dat de betrokken ingekochte partijen zó groot zijn geweest, dat de waarde van de import sedert Maart abnormaal toenam. Enkele cijfers: Maart 279 millioen kronen, April 356 mill., Mei 460 mill., Juni 467 mill. en Juli 520 millioen kronen.

De oorzaken hiervan zijn duidelijk. Na de strenge winter moest de transportcapaciteit sterk opgevoerd worden. Vervolgens is het logisch, dat Zweedse importeurs zoveel mogelijk wilden „binnenhalen" vóór 30 September. In samenwerking met buitenlandse exporteurs waren er verschillende mogelijkheden om de bepalingen van de Handelscommissie te omzeilen.

Nerveuze stemming.

Onder de Zweedse importeurs heeft dan ook de gehele zomer een nerveuze stemming geheerst, vooral veroorzaakt door de langzame transportmogelijkheden, te lange leveringstijden en eindeloze conferenties met de Handelscommissie — die over de licenties gaat. Op 30 September zal de regering dus een vaste greep op de import krijgen.

Een onaangename ervaring heeft ze met de recente Engelse monetaire maatregel opgedaan, het verbod om ponden tegen dollars in te wisselen. Deze heeft een totale koerswijziging van de gehele valuta-politiek en de importregelingen noodzakelijk gemaakt. In hoeverre de nieuwe Zweedse handelspolitiek op de lopende handelsverdragen zal inwerken, is moeilijk vast te stellen. In elk geval gaat Zweden thans een hoogseizoen van handelsovereenkomsten te gemoet.

Verminderde goudvoorraad.

Eind vorige week heeft de Zweedse minister van Handel, Gjores, bekendgemaakt, dat radicale maatregelen te verwachten zijn. De laatste berichten van de Rijksbank rapporteren een belangrijke aftapping van de valuta-reserve. De vraag naar dollars is zo groot, dat de goudvoorraad in én maand met 20 percent is verminderd.

Voorts heeft Zweden een veel te hoog inportoverschot. Als het in het laatste kwartaal gaat zoals in de drie afgelopen kwartalen, moet Zweden rekening houden met een importoverschot van 1½ milliard kronen in plaats van met een overschot van 1 milliard zoals het vorige jaar was verwacht.

Of deze situatie gevaarlijk is voor een land als Zweden? We geloven dit niet direct, hoewel het volk zich zal moeten aanpassen en zal moeten terugvallen op een lagere levensstandaard. Zweden is een rijk land met grote reserves en het heeft een productie-apparaat, dat volkomen intact is. Dat er ernstige moeilijkheden moeten worden overwonnen, spreekt vanzelf. Maar dat er met betrekking tot de strijd om de dollar", gemakkelijke gunstige situaties kunnen ontstaan, is niet uitgesloten. Uiteindelijk draai alles in Zweden ook om de dollar. Kenmerkend is, dat van het importoverschot over het eerste halfjaar 1947 van circa 700 millioen kronen, niet minder dan 567 millioen door Amerikaanse leveringen is ontstaan.

Koopt Zweeds product.

De detailhandel in Zweden staat aan het begin van een nieuwe renaissance, onder het motto „Koopt het Zweedse product". Sedert de oorlog hebben buitenlandse luxe-artikelen een grote aantrekkingskracht op het Zweedse publiek uitgeoefend. „Made in USA" gold als het summum. De aantrekkelijke verpakking — waarin de Amerikanen meesters zijn — deed zoveel, meesters zijn — deed zoveel, dat gelijkwaardige Zweedse producten (die op hun beurt weer in andere landen enorm in trek zijn) in meer zakelijke verpakkingen, bleven liggen. Vooral op het gebied van delicate- raden pleegt het buitenland tes, kleding, parfums en sie- in Zweden, de toon aan te geven.

Dat de prijzen vaak veel hoger zijn dan de gebruikelijke, schijnt het kooplustige publiek niet af te schrikken. In de regel zijn emballagetechniek en verkooppromotie dingen, waarin de Europese zakenman het tegen zijn Amerikaanse concurrenten moet afleggen. In een normale tijd is luxieuze verpakking alles, thans bevordert deze een enigszins ongezonde kooplust. Daar het Zweedse product door zijn hoge kwaliteit bekend is over de hele wereld en de Zweedse economie competent kan worden geacht een hoog gekwalificeerde samenleving van het nodige te voorzien, zal de reclame voor het Zweedse product geen riskante suggestie zijn, ook niet als er af en toe een paar ores worden opgelegd.